

दे॒वा॒सुरा॒वाज्ये॒वैनं॒ तस्मा॑द्वाजपेययाजी दे॒वस्या॒हं वा॒-
ज॒स्याव॑रुध्याद्द॒न्द्रिय॑मे॒वास्मिन्॒ ह्रीका॑हि पि॒तरः॒ पञ्च॑-
षष्टि॑ ॥ ६५ ॥ हरिः ॐ ॥ इति तृतीयाध्यायः ॥

चतुर्थाध्यायः ।

प्रथमानुवाकः ।

उ॒भये॒ वा॒एते॒ पू॒जाप॑तेर॒ध्य॑सृज्यन्त । दे॒वाश्चासुरा॑-
श्च । तान्न॑ व्य॒जाना॑त् । इ॒मेन्य॑ इ॒मेन्य॑ इति । स दे॒वान्
शू॒न॑करोत् । तान॒भ्य॑पु॒णोत् । तान् प॒वित्रे॑णापुनात् ।
तान् पु॒रस्ता॑त् प॒वित्र॑स्य व्य॒गृह्णा॑त् । ते ग्र॒हा॒अ॒भवन् ।
तद्गृ॒हाणां॑ ग्र॒हत्वं ॥ १ ॥

दे॒वता॑वा॒एता॑यज॒मान॑स्य गृ॒हे गृ॒ह्यन्ते । यद्गृ॒हाः ।
वि॒दुरे॑नं दे॒वाः । यस्यै॒वं वि॒दुष॑एते ग्र॒हागृ॒ह्यन्ते । ए॒षा वै
सोम॑स्याहु॒तिः । यदु॒पा॒शुः । सोमे॑न दे॒वास्त॑र्पया॒-
णी॑ति खलु वै सोमे॑न यजते । यदु॒पा॒शुं जु॒होति॑ । सोमे॑
नै॒व तद्दे॒वास्त॑र्पयति । यद्गृ॒हाज्जु॒होति॑ ॥ २ ॥

दे॒वा॒एव॒ तद्दे॒वान् गच्छ॑न्ति । यच्च॑म॒सज्जु॒होति॑ । ते-
नै॒वानु॑रूपेण॒ यज॑मानः सु॒वर्गं॑ लो॒कमे॑ति । किन्त्वे॒त-
दग्र॑आसीदित्याहुः । यत्पा॒त्राणी॑ति । इ॒यं वा॒एत॑दग्र॒
आसी॑त् । मृ॒ण्म॒यानि॒ वा॒एतान्या॑सन् । तैर्दे॒वान्-